

Emmánuel nővér interjúja Maria Simma-val

(Sonntag, Vorarlberg, kb. 1988)

EMMÁNUEL NŐVÉR ÍRJA: Néhány hónappal ezelőtt nagy érdeklődéssel olvastam egy könyvet a tisztítótűzben szenvedő lelkekről. Nagyon megrémített, mert *egészen aktuális tanúságtételeket közölt*, egyébként pedig igen jól megmagyarázta az Egyház idevonatkozó tanítását.

Maria Simma írásának címe: „*A TISZTÍTÓTŰZBEN SZENVEDŐ LELKEK MONDTÁK NEKEM*”... Miután elolvastam a könyvet, írtam a kiadónak, s megtudtam, hogy Maria Simma él még él. Akkor gyorsan kapcsolatot kerestem vele, s ő hajlandó volt találkozni velem, hogy válaszoljon számos kérdésemre.

Nagyon boldog voltam, mert valahányszor alkalmam volt a szenvedő lelkekről beszélni vagy prédikálni, megállapítottam, hogy óriási, hallatlan érdeklődés mutatkozott hallgatóim körében. Gyakran könyörögtek, hogy beszéljek erről még többet: *"Mesélj még többet ezekről a lelkekről!"* - kérték, s világosan láttam, hogy ez a beszéd igen erős szomjúságot elégít ki. Szeretnénk tudni, mi vár mindnyájunkra a halál után.

Meg kell mondani azt is, hogy ezeket a dolgokat már nem nagyon tanítják a plébániákon, a hittanórákon, gyakorlatilag sehol sem. Úgy, hogy egy nagy űr van, nagy hiányosság. Ha úgy tetszik, nagy tudatlanság, sőt, bizonyos szorongás is a végső dolgoknak e realitásaival kapcsolatban. --- Ez a beszélgetés nemcsak abban segít majd nekünk, hogy megszűnjön ez az aggodalom, - amely egyáltalában nem helytálló - a tisztítóhellyel kapcsolatban, de világot derít majd arra is, hogy Isten terve velünk nagyszerű, pompás, valóban lelkesítő.

És azt is megtudjuk, hogy ezen a Földön óriási hatalom van a kezünkben, hogy boldogságot nyújthatunk halottaink lelkének, és hogy megtaláljuk magunk is ezt a boldogságot a saját életünkben.

Ismertem egy fiatalembert, mintegy húsz éves lehetett. Egy Nílus-menti faluban élt. Ezt a falut egymás után áradások sújtották és rengeteg lakosa meghalt. Egy este a fiatalember éppen szülei házában tartózkodott, amikor meghallotta, hogy rettenetes ár pusztít a házuk mellett. Aztán kiabálást hallott, szívet tépő kiáltásokat: *„Segítség, segítség! Elvisz minket az ár!”* A fiatalember kiugrott az ágyából és kirohant, hogy segítséget nyújtson az embereknek.

Édesanyja meghallotta a kiáltásokat, és odaállt az ajtó elé, hogy a fiú ne tudjon kimenni, *"Nem, nem, menjenek mások segíteni, ne mindig mi! Nagyon nagy a veszély odakint, nem akarom, hogy még eggyel több halott legyen!"* De a fiatalember, akit megrendítettek a kiáltások, segíteni akart az embereknek, félrelökte az anyját, és azt mondta: *"De igen, odamegyek. Nem hagyhatom, hogy meghaljanak!"* Kiment, s útjában őt is elragadta az ár, és meghalt.

És íme, két nappal a halála után meglátogatott engem egy éjszaka és azt mondta nekem: *"Mondass értem három misét. Akkor kiszabadulok a tisztítóhelyről."* Elmentem elmondani a dolgot a családjának és a barátainak. Nagyon csodálkoztak, hogy csak három mise után szabadul a tisztítóhelyről.

A barátai azt mondták: *„Igaz, nem szerettem volna a helyébe lenni, amikor meghal; ha tudnád mennyi boldogságot követett el életében!”* --- És a fiatalember azt mondta nekem: *"Tessék! Tiszta szeretetből cselekedtem, amikor odaadtam az életemet, kockáztattam az életemet ezekért az emberekért és ezért fogadott be engem az Úr a mennybe."* - Igen, a szeretet elfed egy sereg vétket.

- **Maria Simma** ma 73 éves, egyedül él kis házában Sonntag-ban. Sonntag nagyon szép kis falu a Vorarlbergben, Ausztriában, s ott találkoztam vele.

Kicsoda Maria Simma? Egyszerű parasztszöny, gyermekkor óta sokat imádkozik a szenvedő lelkekért.

25 éves korában egy igen különös karizmában részesült, mely nagyon ritka az egyházban: a szenvedő lelkek látogatásának karizmájában.

Buzgó katolikus és igen-igen alázatos s nagyon egyszerű. Nagy segítséget kap plébánosától, és a püspöktől is, amint majd látni fogjuk. Bármily különleges karizmában részesüljön is, igen szegényesen él, nagyon szűkösen. Például szinte alig van hely ahhoz, hogy az ember megforduljon a széke körül a kis szobában, ahol fogad minket. Szóval, rendkívüli karizma, de gyökerei az Egyházban találhatók, az Egyház történetében, mert számos szent volt - kanonizált vagy nem kanonizált - aki gyakorolta ezt a karizmát.

Idézem csupán Szent Gertrúdot, Genuai Szent Katalint, aki sokat írt erről. Jézusról nevezett Mariannát, Szent Mária Margitot Paray le Monial-ból, aki a Szent Szívet látta látomásában, az ars-i plébánost, Bosco Szent Jánost, Boldog Betlehemi Mariannát stb. Könyvet lehetne írni róluk, és ha behatóbban tanulmányozzuk ezeknek a szenteknek a tanítását, azt látjuk, hogy mind-mind ugyanazt mondják.

Maria Simma a maga részéről csak újra átéli az ő szép tanúságtételüket. Ezért nem haboztam kérdéseket feltenni neki, mivel megvan azaz előnye, hogy a mi korunkban él, tehát kapcsolatba lehet lépni vele. Megostromoltam kérdéseimmel, kihasználtam a lehetőséget.

A probléma csak az volt, hogy egy szót se tud franciául. Tehát tolmáccsal dolgoztam. Azért, hogy a kazetta ne legyen túl hosszú, a saját szavammal adom vissza, amit ő mond, vagy a választ közvetlenül a tolmács fordításában közlöm. Egyéni magyarázatokat fűzve hozzá.

- Mária elmesélné nekünk, hogyan történt, amikor először látogatta meg magát egy szenvedő lélek?

- 1940-ben történt, egy éjszaka, hajnali 4 órakor. Hallottam, hogy valaki fel-alá járkál a szobában. Erre ébredtem fel, s néztem, ki jöhetett be a szobámba.

- És megijedt? - Nem, egyáltalán nem vagyok félnék. Anyám még gyerekkoromban azt mondta, különös gyerek vagyok, mert sohasem félek.

- Aha. És azon az éjszakán mi történt? Mesélje el!

- Láttam, hogy az illető idegen. Lassan járkált fel-alá. Szigorú hangon rászóltam: „Hogyan jöttél be ide? Mit vesztettél el?” De ő csak tovább járkált a szobában, fel-alá, mintha semmit se hallott volna. Akkor megint megkérdeztem: „Mit csinálsz?”

De mivel még mindig nem válaszolt, hirtelen felálltam és meg akartam ragadni. És csak a levegőt fogtam meg, már nem volt ott semmi. Akkor visszafeküdtem, és megint hallottam, hogy fel-alá járkál. Azon töprengtem, miért látom én ezt az embert, akit nem tudok megfogni. Megint felkeltem, hogy megfogjam és meg állítsam a járkálását, megint a levegőbe kaptam. Zavarban voltam, visszafeküdtem.

Az illető nem jött vissza, de én nem tudtam elaludni. Másnap mise után odamentem a lelki atyámhoz, és mindent elmeséltem neki. Azt mondta nekem: „Ha ez újra előfordul, ne kérdezd tőle: ki vagy te, hanem azt, hogy mit akarsz tőlem?”

A következő éjjel az ember visszajött. Ugyan ő volt és én megkérdeztem tőle: „Mit akarsz tőlem?” Azt felelte: „Mondass értem három misét, és én megszabadulok.” Akkor megértettem, hogy ez egy szenvedő lélek. A lelki-atyám megerősítette ezt. Azt is tanácsolta, hogy sohase utasítsam vissza a szenvedő lelkeket, hanem nagylelkűen fogadjam el a kéréseiket.

- És aztán folytatódta a látogatások?

- Igen, néhány éven át csupán 3-4 lélek. Főleg november hónapban. Később többen jöttek.

- És mit kérnek magától ezek a lelkek?

- Legtöbbször azt kérik, hogy mondassak misét, és legyenek ott azokon a miséken. Kérik, mondjam el a rózsafüzért és végezzek keresztutat.

- Igen, most felvetődik a kérdés a tisztítóhely tulajdonképpen micsoda?

- Hát, azt mondhatnám, hogy ez egy zseniális találománya Istennek.

Mondok erre egy képet, saját magam gondoltam ki: Tegyük fel, hogy egy napon kinyílik egy ajtó és megjelenik egy gyönyörű szép lény, olyan szép, amilyent még soha nem látott az ember a földön. Le vagyunk nyűgözve ettől a csodaszép Lénytől, felkavar bennünket annál is inkább, mert ez a lény azt mutatja, hogy örülden szerelmes belénk, és azelőtt el sem bírtuk képzelni, hogy ennyire szeressen minket valaki.

Azt is sejtjük, hogy ez a Lény nagyon vágyódik arra, hogy magához vonzzon, megöleljen minket, és a szeretet tüze, amely már égeti a szívünket, arra készíti, hogy a karjai közé vessük magunkat. De ebben a pillanatban rájövünk, hogy hónapok óta nem mosakodtunk, hogy rettentő rossz szagunk van, csorog az orrunk, zsíros a hajunk, koszos a ruhánk, stb., stb.

És akkor azt mondjuk: „nem, lehetetlen, hogy ebben az állapotban odamenjek, előbb meg kell mosdanom, jól letusolok, aztán gyorsan visszajövök hozzá. Csakhogy a szívünkben feltámadt szeretet olyan erős, olyan égető, olyan hatalmas, hogy ez a késedelem, amelyet a tusolás okoz, kibírhatatlan. És a távollét forró tüze, még ha csak pár percig tart is, kegyetlenül égeti a szívünket. És ez az égés természetesen arányban van a szeretet feltárlásának intenzitásával.

Szeretetből adódó égés. Hát pontosan ez a tisztítóhely. Késlekedés, amelyet a tisztátalanságunk kényszerít ránk, késlekedés, hogy Istent átöleljük. Szeretetégés, amely rettentő szenvedést okoz. A szeretetre való várakozás, ha úgy tetszik: nosztalgia. És éppen ez az égés, ez a nosztalgia mossa le rólunk azt, ami még tisztátalan mibennünk. A tisztítóhely, mondhatnám, a vágy helye.

Öröklően vágyódunk Istenre. Istenre, akit már ismerünk, mert láttuk, de még nem jutottunk el Hozzá.

A szenvedő lelkek gyakran beszélnek Máriának arról, milyen nagyon vágyódnak Istenre, és arról, milyen fájdalmas számukra ez a vágy. Valóban agónia. Gyakorlatilag, azt mondanám: a tisztítóhely egy hatalmas ránk törő hiánybetegség: Isten hiányzik nekünk. De itt megkérem Máriát, tisztázzon nekünk egy alapvető pontot:

- Mária, a szenvedő lelkekben van-e öröm és reménység, szenvedésük közepette?

- Igen. Egyetlen lélek se szeretne a tisztítóhelyről visszatérni a földre. Ismernek valamit, ami végtelenül felülmúl minket. És nem tudnák újra rászánni magukat, hogy végigjárják a földi utat. Ez a nagy különbség ahhoz a szenvedéshez képest, amelyben nekünk van részünk a Földön. *Mert a tisztítóhelyen, még ha borzalmas is a lélek fájdalma, megvan az a bizonyossága, hogy mindörökre Istennel fog élni, megingathatatlan bizonyosság. És ez a bizonyosság olyan erős, hogy az öröm nagyobb, mint a fájdalom. És semmiért a világon nem szeretnénk újra élni a földön. A földön végül is az ember sohasem biztos semmiben.*

- Mária, most mondja meg, Isten küldi-e a lelket a tisztítóhelyre, vagy saját maga határozza el, hogy odamegy?

- Maga a lélek akar a tisztítóhelyre menni, hogy tiszta legyen, mielőtt a mennybe megy. De azt is meg kell mondani, hogy a lélek, mikor a tisztítóhelyen van, *Isten akaratát teszi teljesen a magáévá. Örül a jónak és szereti Istent és minket is szeret. Ezek a lelkek teljesen egyek Isten szellemével és világosságával, hogy úgy mondjam.*

- Mária, a halál pillanatában teljes fényben látjuk-e Istent vagy még csak homályosan?

- Még csak homályosan, de azért ez mégis olyan világosság, hogy elég ahhoz, hogy nosztalgiát érezzünk iránta. Persze, vakító fényesség ez, a Föld sötétségéhez képest. De ez még semmi ahhoz a teljes világossághoz, amelyet a lélek megismer majd, amikor a mennybe megy. Egyébként erre vonatkozóan idézni lehetne az „Élet az élet után”-ban leírt tapasztalatokat. A lelket annyira lenyűgözi ez a világosság, hogy szenvedés, agónia számára visszatérni a Földre ez után a tapasztalat után.

- Mária, meg tudná-e mondani, mi a Szent Szűz szerepe a szenvedő lelkekkel kapcsolatban?

- Gyakran eljön megvizsgálni őket, mondván nekik: sok jót is lettek. Igen, biztatja őket.

- Vannak-e sajátos napok, amikor megszabadítja őket?

- Igen, főleg karácsonykor, Mindenszentek napján, nagypénteken, s megszabadítja őket a mennybemenetele napján és Jézus mennybemenetele napján.

- Mária, miért kerül valaki a tisztítóhelyre, melyek azok a bűnök, amelyek a leginkább odajuttatnak minket?

- **A szeretet elleni vétkek, a felebaráti szeretet elleni bűnök. a szív keménysége, az ellenségeskedés, a rágalom, mindezek.**

Igen. Tudom, hogy **a rágalom és a megszólás a legsúlyosabb piszok, hosszú tisztulást igényelnek.** Itt Mária egy példát említ, amely nagyon mehökkentette. Elmesélem ezt a tanúságtételt.

Egy férfiről és egy nőről van szó, akik megkérdezték tőle, tudja meg, a tisztítóhelyen vannak-e?

És a kérdezősködők nagy meglepetésére az asszony már a mennyben volt, a férfi pedig a tisztítóhelyen. Pedig az asszony akkor halt meg, amikor abortuszt hajtatott végre magán, míg a férfi igen gyakran járt a templomba, s látszólag igen rendes, jámbor életet élt.

Akkor Mária újból érdeklődött azt gondolván, hogy tévedett. De nem, a dolog valóban úgy történt. Gyakorlatilag egyszerre haltak meg, de az asszony mélységesen megbánta tettét és nagyon alázatos volt, míg a férfi mindenkit kritizált, mindig panaszkodott, és megszólta az embereket. Kritizált, és ezért volt igen hosszú a tisztítóhelyen való tartózkodása.

Tehát nem szabad a látszat alapján ítélni.

Ami a szeretetet illeti, idetartozik az, amikor visszautasítunk embereket, akiket nem szeretünk, nem vagyunk hajlandók kibékülni, megbocsátani. És az a sok sértődöttség, amit ápolgatunk magunkban.

Mária igen meglepő tanúságtételt mondott nekünk erre vonatkozóan, egy olyan személy történetét, akit ő nagyon jól ismert. Egy nőről van szó, aki már meghalt, a legborzalmasabb tűzben volt, rettenetes szenvedések közepette. És mikor meglátogatta Máriát, elmondta neki miért.

Volt egy barátnője, akivel igen ellenséges viszonyt tartott fenn. És ennek ő volt az oka. Éveken át táplálta ezt az ellenségeskedést, holott a barátnője többször is jött, hogy kibéküljön, kiengesztelődjön vele. Ő pedig mindig visszautasította. Mikor az asszony súlyos beteg lett, továbbra is bezárta a szívét, és visszautasította a barátnője által felajánlott kibékülést, egészen a halálos ágyáig, ahová a barátnője eljött, hogy kibéküljenek, még ott sem volt hajlandó kibékülni és kiengesztelődni. És ezért került egy rendkívül fájdalmas purgatóriumba, és jött Mária segítségét kérni.

Azt hiszem, ez **igen jellemző eset a szívben táplált bosszúvágyat illetően. Ami a beszédet illeti, nem hangsúlyozhatjuk eléggé, mennyire gyilkos lehet egy kritizáló, rosszindulatú szó, s mennyire gyógyító is lehet egy szó.**

- Mária, meg tudná-e mondani, kik azok, akiknek a legtöbb esélye van arra, hogy egyenest a mennybe menjenek?

- Akik jószívűek. **Jószívűek mindenkivel. A szeretet elfed egy sereg bűnt.**

- Igen, Szent Pál mondja ezt nekünk. És milyen eszközöket használhatunk fel a Földön, hogy elkerüljük a purgatóriumot, és egyenest a mennybe menjünk?

- Sokat kell tennünk a szenvedő lelkekért, mert ők is segítenek minket, a maguk részéről nagyon alázatosnak kell lenni, ez a legerősebb fegyver a rossz, a gonosz ellen. Az alázat elkergeti a rosszat.

- Szeretném itt felolvasni önöknek Beriou atya szép tanúságtételét. Beriou atya szép könyvet írt a szenvedő lelkekről. Szó van benne arról, hogyan segítik a szenvedő lelkek azokat, akik imájukkal könnyítenek szenvedéseiken.

Mesélik, hogy valaki, aki igen szerette a szenvedő lelkeket, egész életét arra szentelte, hogy enyhítse szenvedéseiket.

Amikor elérkezett a halála órája, az ördög nagy dühvel támadt rá, mert látta, hogy kicsúszik a kezei közül. Úgy tűnt, hogy mindent megtesz ellene. A haldokló küzdött az ördög ellen, és egyszerre csak egy sereg ismeretlen hatolt be a szobájába, gyönyörű szép lények, akik elkergették az ördögöt, s ágyához lépve mennyei szavakkal erősítették és biztatták az asszonyt, aki mélyet sóhajtott és felkiáltott:

- Kik vagytok, kik vagytok, kérek, akik annyi jót tesztek velem?

- Mi az ég lakói vagyunk, mondták a jótékony látogatók, akik a te segítségeddel jutottunk el a boldogságra. És most mi jöttünk hozzád hálából, hogy segítsünk neked átlépni az Örökkévalóság küszöbét, hogy ki hozzunk téged erről a szorongással teli helyről, hogy bevezessünk a Szent Város örömébe.

Erre a haldokló arcát mosoly öntötte el, szeme lecsukódott, és elaludt az Isten békéjében. Lelke, mely tiszta volt, mint a galamb, az Urak Ura elé lépve annyi pártfogót és Ügyvédet talált, amennyi lelket megszabadított, és miután elismerték, hogy méltó a dicsőségre, mintegy diadalmenetben lépett be a mennybe, mindazok tapsa és áldása közepette, akiket ő hozott ki a tisztítóhelyről.

Bárcsak mi is hasonló boldogságban részesülnénk egy napon!

- Meg kell mondanunk, hogy azok a lelkek, akiket a mi imáink szabadítottak ki, nagyon hálásak és segítenek minket életünk folyamán ez nagyon érezhető. Tanácsolom, próbálják ki! Segítenek minket, ismerik szükségleteinket, és sok kegyelmet eszközölnek ki nekünk.

- Akkor hát Mária, most a jobb latorra gondolok a jobb lator volt Jézus mellett a kereszten. Szeretném tudni, mit tett, miért ígérte meg neki Jézus, hogy még aznap vele lesz?

- Alázatosan elfogadta a szenvedését, mondván, hogy igazságos. Bízatta a másik latort, hogy fogadja el ő is. Volt benne istenfélelem, vagyis alázatos volt. Az is fontos mikor az ember a halállal szembenéz, hogy teljesen alá vessük magunkat, Isten Akaratának.

És Mária elmesélte nekünk egy négygyermekes anya szép történetét:

„Az anya haldokolt s ahelyett, hogy lázadozott vagy nyugtalankodott volna, azt mondta az Úrnak. Elfogadom a halált, mert Te akarsz, és életemet a kezedbe helyezem. Rád bízom a gyerekeimet, tudom, hogy gondoskodni fogsz róluk.”

Mária azt mondta nekem, hogy amiért ilyen óriási bizalma volt Istenben, ez az asszony egyenesen a mennybe ment, anélkül, hogy áthaladt volna a purgatóriumon.

Szép példa azé a fiatalemberé is, akiről a kazetta elején beszéltünk, aki kockára tette az életét, hogy megmentse testvéreit az áradatban.

Látható, hogy a szeretet, egyetlen ingyenes szeretet-gesztus rengeteg bűnt betakar, mivel ez a fiatalember elég léha életet élt, s az Úr kihasználta ezt az egyetlen tiszta szeretetpillanatot, hogy magához vegye. A fiatalember megmagyarázta Máriának, hogy talán soha nem lett volna alkalma életében ilyen nagy szeretet aktust végbevinni, és talán rossz ember vált volna belőle, és az Úr a maga irgalmasságában akkor szólította magához, amikor a legszebb és a legtisztább volt emiatt a szeretet aktus miatt. Tehát a szeretet, az alázatosság és az Istenbe vetett bizalom: ez az aranykulcs, amely lehetővé teszi, hogy egyenest a mennybe menjünk.

- Mária, mondja meg, melyek a leghatékonyabb eszközök arra, hogy segítsük a szenvedő lelkeket?

- A szentmise.

- Miért a szentmise?

- Mert Krisztus ajánlja fel magát értünk szeretetből. Ez magának Krisztusnak a felajánlása Isten részére. A legszebb ajándék. A pap Isten képviselője. De **maga Isten ajánlja fel és áldozza fel magát értünk. A mise hatékonysága az elhunyt számára annál nagyobb, minél jobban becsülte az illető a misét életében. Ha valaki teljes szívéből imádkozott a misén, és amennyire ideje megengedte hét közben is eljárta oda, az nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az érte mondott mise hatékony legyen.** Itt is azt aratja az ember, amit vetett.

És hozzátennék valamit: egy szenvedő lélek a temetése napján jól látja, hogy valóban imádkoznak-e érte, vagy csak éppen elmennek a temetésére, hogy megmutassák: ott vagyunk. **Csak az ima segít, a jelenlét nem, s a lelkek gyakran panaszkodnak, hogy az emberek elmennek a temetésre, de egy imát sem mondanak Istenhez, csak sokat sírnak, ez pedig felesleges.**

Egy nagyon szép példát fogok említeni, amelyet az ars-i plébános mondott el a híveinek, éppen a misével kapcsolatban.

"Gyermekeim, egy jó pap elvesztette egy barátját, akit nagyon szeretett. Ezért sokat imádkozott a lelke nyugalmaért. Egy napon Isten tudomására hozta, hogy az illető a tisztítóhelyen van és borzasztóan szenved. Ez a szent pap nem tudott jobbat kigondolni, mint hogy felajánlja a szentmise áldozatot kedves halottjáért. A konszekráció pillanatában kezébe vette az ostyát, és ezt mondta: „**Örök Szent Atya! Csináljunk egy cserét. Nálad van a barátom lelke, aki a purgatóriumban van, én meg kezemben tartom Fiad testét. Hát irgalmas jó Atyám, szabadítsd meg a barátomat, és én felajánlom Neked a Fiadat halálának és szenvedésének teljes érdemével.**” Kérése teljesült.

Valóban, az Úrfelmutatás pillanatában látta barátja lelkét dicsőségben ragyogva, amint a mennybe ment. Isten elfogadta a cserét. Nohát, gyermekeim, tette hozzá az ars-i plébános, **ha ki akarunk szabadítani a purgatóriumból egy lelket, aki kedves nekünk, tegyünk mi is így: ajánljuk fel Istennek a Szent Áldozat által szeretett Fiát halálának és szenvedésének minden érdemével. Isten semmit sem tagadhat meg tőlünk.**"

Van egy másik igen hatalmas eszköz a szenvedő lelkek megsegítésére, s ez természetesen a saját szenvedésünk, a penitenciáink felajánlása, és az önként vállalt szenvedés: mint a vezeklés, a böjt, az önmegtartóztatás, stb., és persze a nem önként vállalt szenvedés is, mint a betegség, gyász, stb. is. *(Ha felajánlott! => szerk.)*

- Mária, magát is több ízben felhívták, hogy szenvedjen a szenvedő lelkekért, hogy megszabaduljanak. Meg tudná-e mondani, mit érzett és élt át ilyenkor?

- Első ízben egy lélek megkért, legyen szíves szenvedni három órát a testemben érte. És utána folytathatom a munkámat. Azt mondtam magamban: ha három óra múltán vége, elfogadhatom. Az a három óra úgy éreztem, hogy három napig tartott, annyira fájdalmas volt. És a végén megnéztem az órát, és láttam, hogy csak 3 órát tartott. *A lélek azt mondta, hogy 20 évi purgatóriumtól kíméltem meg azzal, hogy a 3 órai szenvedést elfogadtam.*

- Igen, de miért szenvedett csupán 3 órát 20 évi purgatóriumért? Miben volt több a maga szenvedése?

- Mert a Földi szenvedésnek más az értéke. A Földön, amikor szenvedünk, akkor növekedhetünk a szeretetben, érdemeket szerezhethetünk. Ez nem így van a purgatóriumi szenvedéssel, **ott a szenvedés csak arra jó, hogy megtisztítson minket a bűntől. A Földön megkapunk minden kegyelmet. Szabadon választhatunk.**

- Mindez nagyon biztató, mert rendkívüli értelmet adhat szenvedéseinknek, mivel ez az önként vagy nem önként vállalt szenvedés, az áldozatok, amelyeket meghozhatunk, - a betegség, a gyász, a csalódások okozta szenvedés - ha türelmesen alázasatosan fogadjuk és szenvedjük el őket, ezeknek a szenvedéseknek hallatlan erejük lehet, hogy segítsenek a lelkeken. És a legjobb, amit tehetünk - mondta Mária - **ha egyesítjük szenvedésünket Jézuséval, letéve őket Szűz Mária kezébe. Mert Ő tudja a legjobban felhasználni őket, mivel mi magunk legtöbbször nem ismerjük a legsürgősebb szükségleteket magunk körül. És persze mindezt Mária visszaadja nekünk halálunk óráján.** És ezek a szenvedések - ezzel bíztathatjuk magunkat, amikor szenvedünk - ezek a felajánlott szenvedések lesznek a mi legértékesebb kincseink a túlvilágon.

- *Egy másik eszköz, amely hatékony* – mondja nekünk Mária – *a keresztút.*

Mivel az Úr szenvedéseit szemlélve lassan elkezdjük gyűlölni a bűnt és kívánni minden ember üdvösségét, a szívnek ez a hajlandósága megkönnyebbülést szerez a szenvedő lelkeknek, és felkelti a bűneink feletti bánatot.

- *Egy másik igen ajánlott eszköz, a szentolvasó az elhunytakért.*

A rózsafüzér által minden évben sok lélek szabadul ki a tisztítóhelyről. **Maga az Isten anyja jön a purgatóriumba, hogy kiszabadítsa onnan a lelkeket.** S ez igen szép, hogy a szenvedő lelkek Szűz Máriát az Irgalmasság Anyjának nevezik.

A lelkek azt mondják Máriának, hogy a búcsúknak felbecsülhetetlen az értéke a szabadulásuk szempontjából. S részünkről néha kegyetlenség nem kihasználni ezt a kincset, amelyet az egyház ajánl fel nekünk a lelkek érdekében.

Ami a búcsúkat illeti, hosszan tartana, ha mindent elmagyaráznánk itt. Utalok VI. Pálnak 1968-ban írt csodálatos szövegére. Kérhetik akár a plébánosuktól, akár a vallásos könyvek boltjában. Természetesen egy nagy eszköz a szenvedő lelkek érdekében az ima, s általában az imának minden formája. Itt szeretném *Hermann Cohent* idézni, egy zsidó művészt, aki katolizált; nagyon tisztelte az Oltáriszentséget.

1964-ben történt ez. Elhagyta a világot, belépett egy nagyon szigorú szerzetesrendbe és igen sok szentségimádást végzett, nagyon tisztelte az Oltáriszentséget. Szentségimádásai alatt kérte az Urat, könyörgött Hozzá, hogy térítse meg a nagyon szeretett édesanyját.

Az asszony meghalt és nem tért meg. Hermann-nak ez örületesen fájt és leborult az Oltáriszentség előtt, szabadjára engedve fájdalmát, és így imádkozott: *"Uram, mindent Neked köszönhetek, ez így igaz, de mit tagadtam meg Tőled? A fiatalságot, reményeimet a világban, a jólétet, a családi élet örömeit, a - talán megérdemelt- nyugodt életet, mindent feláldoztam, mihelyst hívtál. A véretem is odaadtam volna. És Te, Uram, Örök Jóság, aki megígérted, hogy százszorosát adod vissza, megtagadtad tőlem az édesanyám lelkét! Uram, belehalok ebbe a mártírumba, a szó elhal ajkamon."*

A zokogás elfojtotta ezt a szegény szívet. Hirtelen egy titokzatos hang üti meg a fülét és ezt mondja: ***„Kishitű ember, anyád üdvözült. Tudd meg, hogy az imának minden hatalma megvan nálad. Felvettem minden anyádért mondott imádat és gondviselésem számba vette azokat az ő utolsó órájában. Abban a pillanatban, amikor kilehelte lelkét, megjelentem előtte, ő meglátott és felkiáltott: "Én Uram, én Istenem!" Szedd össze bátorságodat, anyád elkerülte a kárhozatot és hő imádságaid hamarosan megszabadítják lelkét a purgatóriumból. S tudjuk, hogy Hermann Cohen atya hamarosan egy második jelenés által megtudta, hogy anyja az égbe szállt. Ez Hermann Cohen igen szép tanúságtétele.***

Nagyon ajánlom Szent Brigitta imáit is, ezek igen javasoltak a szenvedő lelkek részére. Ezt is megkaphatják a plébánosuktól vagy könyvkereskedésekben. Hozzáfűznék még egy fontos dolgot. **A szenvedő lelkek már semmit sem tehetnek saját magukért. Teljesen tehetetlenek, s ha az élők nem imádkoznak értük, tökéletesen elhagyatottak.** Ezért fontos realizálni, milyen hatalmas erő van a kezünkben mindnyájunknak ahhoz, hogy könnyítsünk a szenvedő lelkeken. Az embernek eszébe se jutna, hogy ne segítsen egy gyermeknek, aki a szeme előtt leesett egy fáról, és szörnyen megütötte magát. Természetesen mindent megtenne érte. **Ugyanígy, szívünkön kell viselnünk ezeket a lelkeket, akik mindent mitőlünk várnak, s akik függnek legkisebb felajánlásunktól, legkisebb imánktól, hogy könnyítsunk a kínjaikon.** S talán ez a legszebb módja a szeretet gyakorlásának. Gondolok például az irgalmas samaritánusra az Evangéliumból, aki az út szélén fekve félholt sebesült emberen segített. Ez a sebesült teljes mértékben egy arra járó ember jó szívetől függött.

- *És Mária, miért nem lehet érdemet szerezni a purgatóriumban, amikor a Földön lehet érdemet szerezni?*

- **Mert a halál pillanatában az érdemszerzésnek vége van.** Míg a földön élünk jóvátehetjük azt a rosszat, amit véghezvittünk. A szenvedő lelkek irigylük tőlünk ezt a lehetőséget. Még az angyalok is „féltékenyek” ránk, hogy lehetőségünk van a növekedésre mindaddig, amíg a földön vagyunk.

- *De a szenvedés megjelenése életünkben gyakran lázadást kelt bennünk és nehezen fogadjuk el. Hogyan éljük meg a szenvedést, hogy gyümölcsöt hozhasson?*

- **A szenvedés Isten szeretetének legnagyobb bizonyítéka. És ha jól felajánljuk, sok lelket nyerhet meg.**

- *De hogyan fogadjuk el a szenvedést, mint ajándékot - azt mondja: ajándék - és nem, mint büntetést, aminek gyakran tűnik?*

- **Mindent a Szent Szűznek kell odaadni. Ő tudja legjobban, kinek van szüksége erre vagy arra a felajánlásra, szenvedésre, hogy üdvözüljön.**

A szenvedéssel kapcsolatban szeretnék idézni egy tanúságtételt, amelyet Mária mesélt.

1954-ben történt. Egy sereg halálhozó lavina zúdult le egy falura, Mária faluja mellett. És később megtudták, hogy további lavinák zúdultak le, de valami megállította őket, egész csodálatos módon a falu előtt úgy, hogy semmi kár nem esett. Ebben a faluban volt egy asszony, aki előzőleg meghalt. 30 évig volt beteg, igen gyenge ápolásban részesült. Rengeteget szenvedett 30 éven át. Minden szenvedését a községe javára ajánlotta fel. A lelkek elmondták Máriának. Hogy ennek az asszonynak a felajánlása miatt nem érte a falut lavina, mert ő felajánlotta a szenvedéseit és türelemmel viselte őket, és Mária azt mondta, hogy ha egészséges lett volna, nem tudta volna így megvédeni a falut.

A türelemmel elviselt szenvedés által több lelket lehet megmenteni, mint imádsággal.

Ne tekintsük a szenvedést mindig büntetésnek, el lehet fogadni engesztelésnek is, nemcsak sajátmagunkért, hanem másokért is. *Krisztus maga volt az ártatlanság és Ő szenvedett a legtöbbet.* a mi bűneink engesztelésére. Csak a mennyben fogjuk majd megtudni, mi mindent kaptunk meg a türelemmel elviselt szenvedés árán, amelyet egyesítettünk Krisztus szenvedésével.

Mária, a szenvedő lelkek lázadoznak-e a szenvedésük miatt?

- Nem, ők akarják a tisztulást. Megértik, hogy ez szükséges.

- *És mi a szerepe a megbánásnak, a bűnbánatnak a halál pillanatában?*

- **A bűnbánat nagyon fontos. A bűnöket minden esetben megbocsátják, de megmaradnak a bűnök következményei. Ha teljes bűcsút akarunk elérni a halál pillanatában - vagyis egyenest a mennybe menni - a léleknek szabadnak kell lennie minden kötöttségtől.**

Most egy nagyon jelentős tanúságtételről szeretnék beszámolni, amelyet Mária elmesélt nekünk.

Megkérték, tudakozódjék egy asszonyról, akiről a rokonsága azt hitte, elveszett, mert rettenetes rossz életet élt és nagy bűnöket követett el. Baleset érte: kiesett a vonatból és meghalt. És egy lélek azt mondta Máriának, hogy ez a nő megmenekült a pokoltól, mert halála pillanatában azt mondta Istennek: *„Igazad van, hogy elveszed tőlem az életet, mert így nem bírlak többé megsérteni Téged.* És ez kitepte belőle minden bűnét.”

Tehát ez nagyon jelentős, mert azt mutatja, hogy a megbánás egyetlen lendülete a halál pillanatában megmenthet minket. Azt nem mondhatjuk, hogy elkerülte a purgatóriumot, de nem jutott a pokolba, amelyet talán megérdemelt volna a bűnössége miatt.

- Mária, most a halálról szeretnék kérdezni. *Van-e egy idő, amikor a léleknek még van lehetősége Isten felé fordulni - még egy bűnös élet után is - mielőtt belépne az örökkévalóságba, vagyis a látszólagos halál és a valódi halál között?*

- **Igen, igen. Az Úr mindenkinek ad pár percet, hogy megbánja a bűneit, és elhatározza: hajlandó vagyok, vagy nem vagyok hajlandó Isten látására. Az ember látja élete filmjét.**

Ismerek egy embert, aki hitt az Egyház előírásaiban, de nem hitt az örök életben. És egy napon súlyos beteg lett, kómába esett, és akkor egy szobában látta magát egy táblával, amelyre fel volt írva minden tette, a jók is és a rosszak is. Aztán a tábla eltűnt, a szoba falai is. és minden végtelenül szép volt. Aztán magához tért a kómából és elhatározta, hogy megváltoztatja életét.

- Igen, ez nagyon hasonlít ahhoz, amit az *"Élet az élet után"*-ban olvashatunk, ez a FÉNYÉLMÉNY és aztán a visszatérés a Földre. De ezek az emberek nem tudnak többé újra úgy élni, mint ahogyan akkor éltek, amikor még nem látták ezt a világosságot. De Mária, *a halál pillanatában Isten ugyanazzal az intenzitással tárja fel magát minden lélek előtt?*

- **Mindenkinek megadatik az élete megismerése és az eljövendő szenvedés is. De ez nem egyforma mindenki számára. Az Úr megnyilatkozásának intenzitása az egyes ember életétől függ.**

- *Mária, az ördögnek van-e engedélye arra, hogy megtámadjon minket halálunk pillanatában?*

- **Igen, de az embernek birtokában van a kegyelem, hogy ellenálljon neki és visszautasítsa. Mert ha az ember nem akarja, az ördög semmit sem tehet.**

- És amikor valaki tudja, hogy hamarosan meghal, a maga véleménye szerint hogyan készülhet fel rá a legjobban?

- **Mindent adjon át Istennek. Ajánlja fel minden szenvedését. Örüljön Istennek.**

- És hogyan viselkedjünk egy haldoklóval? Mi a legjobb, amit az érdekében tehetünk?

- **Minden esetben sokat imádkozni. És felkészíteni az illetőt a halálra, meg kell mondani neki az igazat.**

- És mit tanácsolna Mária annak, aki már itt a Földön szentté szeretne válni?

- Legyen nagyon alázatos. Nem szabad az embernek Önmagával foglalkoznia, **a góg a gonosz leghatásosabb csapdája.**

- És Mária, meg tudná-e mondani, kérheti-e az ember Istent, hogy a Földön járja meg a purgatóriumot, hogy ne kelljen megjárnia a halál után?

- Igen, tudok ilyenről.

Egy pap és egy leány, akik mindketten betegen feküdtek a kórházban, és a lány azt mondta a papnak, hogy azt kéri az Úrtól, hadd szenvedhessen a Földön annyit, amennyi szükséges ahhoz, hogy egyenest a mennybe menjen. És a pap azt mondta neki, hogy ő saját maga nem meri ezt kémi. És egy apáca volt mellettük, aki hallotta az egész beszélgetést. Aztán a lány meghalt, aztán a pap is, és ez a pap megjelent az apácának és azt mondta neki: **"Ha olyan bizalmam lett volna, mint annak a lánynak, én is egyenest az égbe mentem volna."**

- Köszönjük ezt a szép tanúságtételt, Mária.

(Most Mária 5 perc szünetet kér, mert meg kellett etetnie a tyúkjait. Folytatjuk a kérdezést.)

- Mária, vannak-e fokozatok a purgatóriumban?

- Nagy fokozati különbségek vannak a lelki szenvedésben. Minden léleknek egyetlen fajta szenvedése van, amely csak az övé. Ezer és ezer fokozat.

- Tudják-e a szenvedő lelkek, hogy mi fog történni a világon?

- Igen. Nem mindent, de sok dolgot tudnak.

- A lelkek megmondják magának néha, hogy mi fog történni?

- Egyszerűen azt mondják, hogy van valami az ajtó előtt, de nem mondják meg, hogy mi. Egyszerűen azt mondják el, ami szükséges az emberek megtéréséhez.

- És a tisztítóhely szenvedései súlyosabbak-e, mint a legkínosabb Földi szenvedések?

- Igen, de szimbolikus módon. Nagyobb fájdalmat okoznak a lélekben. Nehéz ezt leírni.

- És maga Jézus eljön a purgatóriumba?

- Ezt soha nem mondta nekem egy lélek sem. *Isten anyja jön el.* Egyszer megkérdeztem egy szenvedő lelket, hogy neki magának kell-e felkeresnie azt a lelket, akiről valamit meg akartam tudni, azt felelte: *"Nem, az Irgalmasság Anyja mondja meg nekünk, mi van vele."*

De Ő se megy a purgatóriumba, viszont az angyalok ott vannak, **Szent Mihály is**, és minden emberrel ott van az **őrangyala**.

- Nagyszerű! Az angyalok velünk vannak. De mit csinálnak az angyalok a tisztítóhelyen?

- Könnyítik a szenvedéseket, vigasztalnak. A lelkek még láthatják is őket.

- Fantasztikus. Ha ez így megy tovább, szinte kedvet csinál nekem, hogy a tisztítóházba kerüljek, ezek az angyal történetek, meg mindez.

- Más kérdés. Sok ember hisz reinkarnációban, mit mondanak magának a lelkek erről?

- A lelkek azt mondják, hogy Isten egyetlen életet ad nekünk.

- De egyesek azt mondják, hogy egyetlen élet nem elég ahhoz, hogy megismerjük Istent, és elég időnk legyen arra, hogy valóban megtérjünk. És ez nem igazságos. Mit válaszol nekik?

- Minden embernek van egy belső hite, még ha nem is gyakorol vallást, implicite elismeri Istent. Olyan ember, aki nem hisz nem létezik. Minden embernek van lelkiismerete, hogy felismerje a jót és a rosszat, lelkiismeret, amelyet Isten adott. És egy belső ismeret, különböző fokú az igaz, de meg tudja különböztetni a jót és a rosszat. Ezzel a lelkiismerettel mindenki megkaphatja a boldogságot.

- Mi történik az öngyilkosokkal? Meglátogatta-e már egy ilyen lélek?
- Mostanáig sohasem találkoztam olyan öngyilkos lelkével, aki elveszett volna. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ilyen nem létezik, de a lelkek gyakran mondják nekem, hogy legbűnösebbek azok, akik körülöttük éltek, mert nem törődtek velük, vagy rágalmakat szórtak rájuk.
- És ezek az emberek sajnálják, hogy öngyilkosok voltak. Erről beszéltek a lelkek?
- Mária azt mondta, igen, de gyakran beteg volt az öngyilkos. De sajnálják, mert ha Isten világosságában látják a dolgokat, ezek a lelkek egyszerre megértik, hogy mennyi kegyelem várt rájuk az alatt az idő alatt, amely még megmaradt volna nekik az életre. **És látják ezt az időt, amely megmaradt volna nekik, hónapokat, néha éveket. És látják mindazokat a lelkeket is, akiket segíthettek volna, ha életben maradnak.** A legnagyobb fájdalmat az okozza nekik, hogy látják a jót, amit megtehettek volna, amit nem tudtak megtenni, amit nem tettek meg, mert megrövidítették az életüket. Természetesen, ha az ok betegség, az Úr számításba veszi.
- Találkozott-e olyan lelkekkel, akik droggal tették tönkre magukat, pl. túl nagy adag drogot vettek be?
- Igen. Ezek nem vesztek el. Az attól függ, mi a drogszedés oka. De szenvedniük kell a tisztítóhelyen.
- De ha például én azt mondom: rettenetesen szenvedek testemben, szívemben, ez túl nehéz nekem, szeretnék meghalni. Mit tehetek?
- Az ilyesmi igen gyakori. **Azt mondanám: Istenem felajánlom ezt a szenvedést a lelkek megmentésére.** Ez visszaadja a hitet és a bátorságot. De ma már senki sem mondja ez! Azt is mondhatjuk, hogy a lélek, ha így tesz, nagy boldogságot nyer, nagy örömet az égben. És az égben sok ezer különböző boldogság van, de mindenki tökéletes boldogságban részesül. Minden vágy teljesül. Mindenki tudja, hogy nem érdemelt többet.
- Igen, Mária, jönnek-e látogatóba másvallású emberek lelkei, például zsidók?
- Igen, ők boldogok. Aki jól él, annak a hite boldog. De a katolikus hiten keresztül nyer az ember a legtöbbet a mennyország szempontjából.
- Vannak-e olyan vallások, amelyek rosszak a lélek számára?
- Nem. De annyi vallás van a Földön. Legközelebb az ortodoxok és a protestánsok állnak. Sok protestáns mondja a rózsafüzért. De a szekták nagyon-nagyon rosszak. Mindent meg kell tenni, hogy kikerüljön belőlük az ember.
- Vannak-e papok a purgatóriumban? Jaj, látom, hogy Mária égre emeli szemét mintegy azt mondva: sajnós.
- Sok van. **Nem segítették elő az Oltáriszentség tiszteletét. Ettől az egész hit szenved.** Gyakran azért vannak a tisztítóhelyen, mert elhanyagolták az imádságot és a hitük megfogyatkozott. De vannak olyanok is, akik egyenest az égbe mentek.
- Igen. Mit mondana az olyan papnak, aki valóban Isten szíve szerinti ember akar lenni?
- **Azt tanácsolnám neki, hogy sokat imádkozzék a Szentlélekhez. És minden nap mondja el a rózsafüzért.**
- Vannak-e gyerekek a tisztítóhelyen?
- Igen. De számukra a tisztító tűz nem tart sokáig és nem nagyon kínos, mert nincs meg bennük a teljes megkülönböztetés képessége.
- Azt hiszem, egyesek meglátogatták magát. Elmondta nekem, a legfiatalabbnak, egy négyéves kislánynak a történetét.
- Azért volt a purgatóriumban, mert karácsonyra kapott a szüleitől egy babát. Az ikertestvére is kapott egy babát. A négyéves kislány eltörte a babáját. És titokban tudta, hogy senki se látja, elcserélte a törött babáját a testvére babájával. Pedig kis szívében tudta, hogy nagy bánatot okoz ezzel a testvérének, és azt is tudta, hogy ez hazugság és igazságtalanság. És emiatt szegény kicsike a tisztítóhelyre került.
- A gyerekek gyakran élénkebb a lelkiismerete, mint felnőtteknek. Főleg a hazugság ellen kell küzdeni és a gyerekek igen érzékenyek. De, Mária, hogyan segíthetik a szülők gyermekeik lelkiismeretének fejlődését?
- **Mindenekelőtt jó példával, ez a legfontosabb, és aztán imádsággal.** A szülőknek meg kell büntetniük a gyermekeiket és jól felkészíteni a legnehezebb dolgokra.

- Ez nagyon fontos. Meglátogatta-e magát olyan lélek, aki perverz cselekedeteket hajtott végre a Földön, például szexuális téren?

- Igen, ők nem veszték el és sokat kell szenvedniük, hogy megtisztuljanak. A homoszexualitás valóban a gonosztól jön.

- De akkor mit tanácsolna mindazoknak, akiket a homoszexualitás súlyt, akiknek hajlamuk van rá?

- Imádkozzanak, sokat imádkozzanak, hogy legyen erejük elfordulni ettől. Főleg Szent Mihály arkangyalhoz kell imádkozni, mert elsősorban ő az, aki a gonosz ellen küzd.

- Melyek a szívnek azok a magatartásai, amelyek lelkiünk vesztéhez, végleges elvesztéséhez vezetnek, vagyis a pokolhoz?

- Amikor az ember nem akar Istenhez menni, vagyis azt mondja: nem akarok.

- Ezzel kapcsolatban kérdést tettem fel Vickának, az egyik medjugorjei látnoknak, aki azt mondta nekem - ő látta a poklot -, s hogy csak azok mennek a pokolba, akik így döntenek, hogy odamennek, és nem Isten küld minket a pokolba, ellenkezőleg. Ő könyörög a lélekhez, fogadja el Irgalmát.

A Szentlélek elleni bűn, amelyről Jézus beszél és amelyre nincs bocsánat: az irgalom radikális visszautasítása, teljes fényben, teljes öntudattal. II. János Pál ezt nagyon jól megmagyarázza az irgalomról szóló enciklikájában. De imádsággal nagyon sokat tehetünk azokért a lelkekért, akik a kárhozat útjára léptek. Kérem Máriát egy kis tanúságtételre erre vonatkozóan.

- Egy napon vonaton utaztam és a fülkémbe volt egy férfi, aki állandóan szidta az Egyházat, a papokat, magát Istent, folyton szitkozódott és én azt mondtam neki: Idehallgasson, magának nincs joga ilyeneket beszélni, ez nem jó. Aztán megérkeztem az állomásra, ahová utaztam, leszálltam a vonatról. és a két lépcsőn lelépve azt mondtam Istennek: „Ne kárhozzon el ez a lélek!” És évekkel később ennek az embernek a lelke eljött hozzám. Elmesélte, hogy egészen közel volt a pokolhoz, és csak az az ima mentette meg, amelyet én akkor mondtam.

- Nagyszerű dolog, hogy egyetlen gondolat a szívünkben, egy egyszerű ima megakadályozhat valakit abban, hogy pokolra jusson. Igen, **a góg visz a kárhozatba, az, ha megmakacsolja magát valaki az Istennek mondott „nem”-ben.**

És imánk alázatos tettet sugallhat annak, akiért szól, egyetlen alázatossági lendületet, bármilyen kicsi legyen is, és ezzel az illető elkerüli a poklot.

- De, Mária, hogyan juthat el valaki odáig, hogy teljes mértékben nemet mondjon Istennek a halál pillanatában, amikor látja Istent?

- Például **egy ember azt mondta nekem, hogy nem akar a mennybe menni.** És miért? Azért mert Isten elfogadja az igazságtalan embereket, az igazságtalanságokat.

És azt mondtam neki, hogy **az emberek teszik ezt, nem Isten.**

És ő azt mondta: Remélem, nem találkozom Istennel a halálom után, mert megölném egy baltacsapással. Mélységesen gyűlölte Istent. És *Isten megakadályozhatta volna ezt az akaratot, de nem, Ő mindenkinek meg akarja hagyni a szabad választását. Isten Földi életében és halála óráján mindenkinek elegendő Kegyelmet ad arra, hogy megtérjen, még egy sötétségben eltöltött élet után is.*

És ha az ember számítás nélkül bocsánatot kér, megmenekülhet, üdvözülhet.

- Igen, és Jézus azt mondta, nehéz a gazdagnak belépni a mennyek országába. Látott ilyen eseteket?

- Ha jótékonytságot gyakorolnak, gyakorolják a szeretetet, bejuthatnak, akár a szegények.

- És mostanában, Mária, mostanában is meglátogatják-e magát szenvedő lelkek?

- Igen. Hetente kétszer-háromszor.

- És mit gondol a spiritiszta gyakorlatokról? Például, amikor hívják az elhunytak szellemét, asztalt táncoltatnak, stb.

- Az nem jó dolog. Az mindig a gonosz. Az ördög mozgatja az asztalt.

- Fontos ezt megmondani, mert egyre többen teszik ezt. És magyarázza el, mi a különbség aközött, amit maga él meg az elhunytak lelkével és a spiritiszta gyakorlatok között?

- Nem szabad hívni a lelkeket. Én nem igyekszem hívni őket. A spiritizmusban provokálják őket, hívják őket, a szellemeket.

- Előfordult-e, hogy személyesen becsapták hamis megjelenések? Például az ördög, aki szenvedő léleknek álcázza magát, hogy beszéljen magával.

- Igen, Egyszer jött hozzám egy lélek és azt mondta: Ne fogadd el azt a lelket, aki utánam jön, mert túl sok szenvedést fog tőled kérni, azt nem fogod kibírni, te nem tudod majd megtenni, amit kérni fog tőled!

Akkor zavarba jöttem, mert eszembe jutott, amit a plébánosom mondott nekem. Azt mondta, hogy nagylelkűen el kell fogadjak minden lelket, és valóban megpróbáltattam az engedelmisségben. Egyszerre azt mondtam magamban, vajon nem az ördög van-e előttem? Az ördög álruhában? Azt mondtam ennek a léleknek: ha az ördög vagy, eridj innét! Ebben a pillanatban egy nagyot kiáltott és elment. És valóban a lélek, aki utána jött, annak valóban szüksége volt a segítségemre, fontos volt, hogy eljőjjön hozzám és meghallgassam.

- És mikor az ördög megjelenik, a szenteltvízzel mindig el lehet kergetni? - Igen.

- Most igen ismert személy maga Mária főleg Németországban és Ausztriában, de egész Európában is, az előadásai és a könyve révén. De eleinte igen rejtetten élt. Hogyan történt, hogy az emberek egyik napról a másikra felismerték, hogy a tapasztalata hiteles?

- **Amikor a lelkek kérték, hogy értesítsem a családjukat, hogy tegyenek jóvá egy helytelen tettet, látták, hogy amit mondok, az igaz.**

Mária itt több tanúságtételt mesélt el, nem lehet mindet elmondani, de több ízben jöttek hozzá lelkek azzal: „Menj el a családomhoz ebbe vagy abba a faluba - ő nem ismerte azt a falut -, mondd meg apámnak, a fiamnak, a testvéremnek, adjon vissza egy adott birtokot, egy összeget, amelyet én helytelen úton szereztem meg, és kiszabadulok a purgatóriumból, ha azt a vagyontárgyat visszaadták.”

És Mária minden részletet megkapott: milyen földről, milyen összegről volt szó, s a családok megdöbbentek, hogy ismeri mindezeket a részleteket, mert sokszor még ők maguk sem tudtak arról, hogy azokat a javakat a rokonuk nem igaz úton szerezte. --- És ebből kifolyólag kezdett Mária igen ismertté válni.

- Mária, az Egyház hivatalosan elismeri ezt a karizmát, amelyet maga gyakorol a szenvedő lelkek körében és azok körében, akiket apostolkodása érint?

- A püspököm azt mondta, hogy amíg nincs teológiai hiba, folytatnom kell. Ő egyetért. A plébánosom, aki egyben a lelki atyám, szintén megerősíti ezeket.

- Talán indiszkrét leszek, de maga annyit tett a szenvedő lelkekért, hogy amikor majd meghal, bizonyára lelkek ezrei fogják majd égbe kísérni, bizonyára nem kell átmennie a purgatóriumon úgy képelem.

- Ó, én nem hiszem, hogy purgatórium nélkül megyek a mennybe, mert én több világosságot, több ismeretet kaptam, és a hibáim súlyosabbak. De mégis remélem. Hogy a lelkek segítenek majd felmenni a mennybe.

- Bizonyára. És örül, hogy ez a karizmája van Mária? Vagy nyomasztó és nehéz a számára ez a sok kérdés a lelkektől? - **Nem, nem panaszkodom a nehézségekre, mert tudom, hogy sokat segíthetek, sok léleknek segíthetek, és örömmel teszem.**

- Mária köszönöm mindazok nevében, akik hallgatnak minket, ezt a nagyon szép tanúságtételt és a válaszokat a kérdésekre, de hozzáfűznék egy utolsót: lenne olyan jó két szóban elmesélni az életét?

- Jó. - Egész kiskoromban zárdába akartam lépni, de mama azt mondta, várjam meg, míg 20 éves leszek. Nem akartam férjhez menni. Mama sokat beszélt nekem a szenvedő lelkekről és már az iskolában sokat segítettek nekem ezek a lelkek. Azt mondtam magamban, mindent meg kell tennem értük.

Iskola után gondoltam, zárdába lépek. Visszamentem a Jézus Szíve nővérekhez, de ők azt mondták túl gyenge az egészségem ahhoz, hogy ott maradjak náluk. Gyerekkoromban volt egy tüdő- és mellhártyagyulladásom. A főnöknő megerősítette szerzetesi hivatásomat, de azt tanácsolták, lépjek egy könnyebb rendbe, és várjak pár évet.

Én főleg egy zárt rendet szerettem volna és azonnal. De két újabb kísérlet után ugyanaz volt az eredmény: túl gyenge az egészségem. Akkor úgy gondoltam, hogy az Úrnak nem az a szándéka velem, hogy zárdába lépjek. Sokat szenvedtem lelkileg, azt gondoltam: az Úr nem mutatta meg nekem, mit akar tőlem. Egészen addig, amíg 25 éves koromban rám bízta ezt a feladatot, a szenvedő lelkekért.

Nyolc évig váratott. Odahaza nyolcan voltunk gyerekek, a gazdaságban dolgoztak 15 éves koruktól fogva, de én elmentem Németországba egy paraszthoz szolgálni. Aztán én is itt dolgoztam a gazdaságban, Sonntagban. És 25 éves koromtól kezdve, mikor kezdtek jönni a lelkek és sokat kellett szenvednem értük, sokkal jobban vagyok fizikailag.

Valóban öröm látni egy ilyen életet, egy egészen odaadott életet, amelynek minden órája, perce, másodperce súllyal bír az örökkévalóság szempontjából nem csak saját maga számára, hanem oly sok lélek számára, ismert vagy ismeretlen lelkek számára, akiket így segített, hogy kiszabaduljanak a purgatóriumból.

Van egy javaslatom valamennyi hallgatómhoz: elhatározhatnánk, hogy senki közülünk ne kerüljön majd a purgatóriumba. És ez lehetséges. Minden a kezünkben van, hogy ezt elérjük.

Eszembe jut Keresztes Szent János egy mondása: **Isten Gondviselése mindig gondoskodik egy életben a szükséges tisztulásról ahhoz, hogy a halál pillanatában egyenest az égbe mehessünk.** A Gondviselés elég nehézséget, megpróbáltatást mér ránk életünk során, elég szenvedést, betegséget ahhoz, hogy mindez a tisztulás elegendő legyen ahhoz, hogy egyenest az égbe jussunk halálunk óráján. És miért nem ez történik? *Mert mi fellázadunk, nem fogadjuk szeretettel és hálával a megpróbáltatás ajándékát, és vétkezünk lázadással, azzal, hogy nem nyugszunk bele Isten akaratába.*

Tehát kérjük Istentől azt a kegyelmet, hogy mindent megragadjunk valóban azért, hogy halálunk napján tisztaságban és szépségben ragyogva lásson minket. Természetesen, ha ezt elhatározzuk, nem mondom, hogy az út könnyű lesz, az Úr sose ígérte azt, hogy az Út könnyű lesz, nem ígért könnyűséget, de az utat békében járhatjuk, és boldog út lesz. Az Úr velünk lesz.

És főleg azt szeretném most hangsúlyozni, hogy használjuk ki azt az időt, ami még hátra van számunkra a Földön. Ezt az időt, amely olyan értékes, amelynek folyamán még módunk van növekedni a szeretetben.

Növekedni a szeretetben annyit jelent, növekedni a jövődő dicsőségben és szépségben, amelyet nekünk, szántak. Minden percben növekedhetünk még a szeretetben, mert a szenvedő lelkeknek már nincs erre lehetőségük. Maguk az agyalok is irigylük tőlünk ezt a lehetőséget, hogy növekedhetünk minden percben a szeretetben, amikor a Földön vagyunk.

És minden szeretetből fakadó cselekedet, amelyet felajánlunk az Úrnak, minden kis lemondás, minden kis böjt, minden kis önmegtagadás, minden kis küzdelem a hajlamaink ellen, minden kis megbocsátás az ellenségeinknek, minden apróság, amit így felajánlhatunk, később ékszer, dísz lesz a számunkra, valóságos kincs az Örökkévalóságra. Akkor hát ragadjunk meg minden alkalmat, hogy olyan szépek legyünk, amilyenek Isten már most kíván minket előre tudásában.

Ha teljes fényben látnánk egy tisztuló lélek szépségét, sírnánk örömmünkben, bámulatunkban, olyan szép. Egy emberi lélek pompázatos Isten szemében, ezért kívánja Isten, hogy teljesen tiszták legyünk, és nem azért leszünk tiszták, mert büntelenek leszünk, hanem mert megbántuk a bűneinket és alázatosak leszünk.

Látják ez egészen más. **A szentek nem büntelen emberek. Ők azok, akik felkelnek, és mindig bocsánatot kérnek bűneikért. Ez egészen más.**

Tehát ragadjunk meg mi is mindazt a csodálatos lehetőséget, amelyet Isten ad nekünk, hogy segítsük a lelkeket, akik még várnak arra, hogy birtokolják Istent, és szenvednek e miatt a késedelem miatt, szenvednek ez előtt a csodálatos Isten előtt, Akit már egy kicsit láttak és egész szívükből vágyódnak.

És ne felejtsük, hogy **a gyermekek imájának hatalma van Isten szíve felett. Tanítsuk meg hát őket imádkozni.** --- Azt mondtam egyszer egy kislánynak, *most beszélni fogok neked a szenvedő lelkekről.*

Imádkozz a lelkekért, a családtagjaidért, a barátaidért, akik már meghaltak. Akarsz-e elmenni Jézushoz imádkozni értük? Akkor a kislány Jézushoz ment és öt perc múlva visszajött.

- Mit kértél az Úrtól? - Azt kértem az Úrtól, hogy szabadítsa meg az összes lelket a purgatóriumból.

És ettől összeomlottam, mert én kicsinyes voltam a kéréssel, de a kislány rögtön megértette, mit kell kérni. És a gyerekeknek valóban megvan ehhez az érzékük. És igen nagy hatalmuk van Isten szíve felett.

A nyugdíjasok, akiknek sokszor elég szabad idejük van, ha gyakran járnának misére, minden nap, micsoda kincset gyűjthetnének nemcsak, saját maguknak, hanem halottaik és lelkek ezrei számára.

Ha tudnánk, mit ér egyetlen 'szentmise', akkor megértenénk, hogy mennyi gazdagságot pazarolhatunk el tudatlanságból, közönyből vagy egyszerűen lustaságból! --- Holott kezünkben van a hatalom, hogy megmentsük testvéreinket magával az Üdvözítővel, Jézussal, Megváltónkkal.

2018.11.15.

A Szeretet kérésére lejegyezve és továbbítva M.G.Mária

www.marianus.eoldal.hu

MEGJEGYZÉS: Ez a bejegyzés szorosan összefügg a T. 67-es írással.

A számítógépes átkonvertálás miatt az eredeti tördelés és kiemelés módosult, de Emmánuel nővér riportja **változatlan szövegtartalommal került bejegyzésre.** M.G.M.